

ЧЕТВРТА БРИГАДА
КОПНЕНЕ ВОЈСКЕ НА
ПАСУЉАНСКИМ ЛИВАДАМА

ЧЕЛИК НА

Јединица која обезбеђује највећи део административне линије према Косову и Метохији и поред сталног ангажовања на том, за сада најодговорнијем задатку, успева да одржи висок ниво стручне оспособљености својих припадника. Многе старешине и војници по уговору за кратко су прекинули редовне активности у Копненој зони безбедности да би проверили и увежбали један од најважнијих елемената војничке струке – ватрену оспособљеност.

Да су припадници Четврте бригаде Копнене војске могли да бирају када ће логоровати на интервидовском полигону „Пасуљанске ливаде“, вероватно се не би определили за прву недељу децембра. Али, војнички занат и јесте посао стрпљивих и јаких људи који, не питајући за време и место, додељене им задатке извршавају, не штедећи себе.

„Пасуљане“ и током лета знају да изненаде маглom, ветром и хладноћom. Овај пут изненађења није било. Температура се од 2. до 6. децембра, колико је врањска бригада провела на логоровању, ретко пела изнад нуле. Углавном се газила смрзнута земља, а руке су се без рукавица лепиле за ледени челик.

– Бар нема блата на чизмама – нашалио би се неко.

И поред тога, професионални састав Четврте бригаде одличним резултатима гађања показао је да обезбеђивање административне линије према Косову и Метохији, можда тренутно најодговорнији посао Војске, није припао просечном, него елитном делу оружаних снага Србије. Када је командант бригаде пуковник Милосав Симовић постројеној јединици честитао на одличним резултатима гађања, реско војничко „Хвала“ одјекнуло је као топовски плотун. А минобацачки и тенковски плотуни претходних дана грмели су „Пасуљанама“.

Командант логора потпуковник Горан Ђорђевић нагласио је да су резултати водног гађања из минобацача 120 милиметара били изнад свих очекивања. Ништа лошије нису гађале ни њихове колеге из минобацача 82 мм, аутоматског бацача граната и пешадијске „посластице“ – далекометне пушке 12,7 мм „црна стрела“.

Екипа магацина „Одбрана“ имала је, 6. децембра, прилику да се увери како гађају припадници тенковског и механизованог батаљона четврте бригаде. „Оклопњаци“ су из тенкова М-84 и борбеног возила М80 вођеним ракетама „маљутка“ врло брзо потпуно уништили постављене мете, а пројектили су опет непогрешиво проналазили кратере од претходних погодака.

ПРОВЕРИ

Поручници Миленко Гагић и Дејан Марковић командовали су тенковима током контролног гађања. Од двојице старешина сазнајемо да су тенковске посаде чиниле старешине и војници по уговору од којих су неки први пут гађали из тенка М84. Како каже поручник Гагић, обука тенкиста на савременијем типу борбеног возила траје у континуитету од августа, а најинтензивнија фаза била је током протеклог месеца. Поручник Марковић истиче да су такозвана кондициона гађања више него значајна за одржавање високог нивоа борбене готовости, нарочито када је реч о јединицама које извршавају тако сложене и важне задатке као што је обезбеђивање административне линије.

Командант тенковског батаљона мајор Зоран Стојичков слаже се са својим млађим колегама и наглашава да је добар део људства на полигон стигао са задатка у Копненој зони безбедности и да ће се одмах по завршетку логоровања вратити дужностима на административној линији.

СПОМЕН-СОБА

Пуковник Милосав Симиовић најавио је опремање спомен-собе Првог пешадијског пука књаза Милоша Великог чије традиције баштини некадашња 78. моторизована, а данас Четврта бригада Копнене војске. Ту ће се поред ратних застава и осталих експоната наћи и плоча са именима више од 300 бораца који су током протеклих ратова изгубили животе бранећи слободу земље.

– Биће то место где ће се увек чути „Марш на Дрину“ и „Креће се лађа Француска“ у славу и спомен јунацима палим за отаџбину – каже пуковник Симиовић.

ЧАРИ ПРОФЕСИЈЕ

Ни пуна три месеца нису прошла од како је потпоручник Славиша Јотић бацио шапку испред Дома Народне скупштине. Данас се радо сећа студентских дана. Од октобра је у Врању где у механизованом батаљону обавља дужност командира минобацачког вода. Затекли смо га на коти 714 – осматрачници изнад „Пасуљанских ливада“, како поред радио уређаја РУП 12 прати ситуацију у зони циљева.

Док заставица на грудобрану пуцкета од јаког ветра, а смрзнута земља крчка под ђоновима, потпоручник Јотић описује нам радни дан на полигону.

– Буђење у пола четири... Затим постављање обезбеђења до седам... Око 15 километара треба прећи да се разведу сви стражари – објашњава Јотић показујући руком пут којим је јутрос, пре свитања прошао. Одговорност је, каже, велика јер његов је задатак да брине да се током гађања неко не „ушета“ у зону циљева.

Барабар са потпоручником, на ветрометини је и десетар Драган Савић. Прекаљени уговорца униформу је обукао марта 2000. године, а сада је на дужности возача у механизованом батаљону Четврте бригаде.

Кревет је, каже, јутрос напустио пре првих петлова да би са потпоручником Јотићем распоредио стражаре на стрелишту. Иако грч на лицу казује другачије, десетар Савић каже да није превише хладно. Навикао је. Иза њега и колега су месеци провели на бази у Копненој зони.

Најављена професионализација која би дугорочно решила статус војника по уговору, према мишљењу десетара Савића, била би прави потез.

– Сви ми са нестрпљењем очекујемо да се одреди статус професионалних војника. Тада бих могао многим младим људима да препоручим нашу професију. Тешка је, али има својих чари – каже десетар.

Када је командант бригаде пуковник Милосав Симиовић стигао 6. децембра на „Пасуљанске ливаде“ нису га изненадили добри резултати гађања. Како доликује, најуспешнији је наградио новчано и одсуствима. Командант Четврте бригаде наглашава да је темпо рада у његовој јединици већ годинама такав да је људство навикло на оптерећење.

– Уопште нисам сумњао да ће момци добро обавити посао. Они то, уосталом, потврђују из дана у дан радом у Копненој зони. Нема разлога да и на гађању не потврде добру репутацију – истиче Симиовић.

Командант каже да није лако ускладити редовне обавезе, специфичне за Четврту бригаду, и редовне активности попут логоровања и гађања.

– Када имате добре међуљудске односе и пожртвован приступ послу, све се стигне и постигне – каже пуковник Симиовић. ■

Александар ПЕТРОВИЋ
Снимио Даримир БАНДА